

РЕШЕНИЕ

№ 4606

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7308** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.104, ал.1 от ЗДСл.

Образувано е по искова молба на А. С. К., чрез адв. Д., с която иска да бъде осъден ответника Държавен фонд „Земеделие“ да му изплати:

1.15600 лв. - обезщетение по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител за причинените му вреди от незаконното му уволнение с отменената от съда Заповед № 327/02.06.2023г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за период от 4 месеца от уволнението, а именно от 02.06.2023г. до 30.09.2023г. включително;

2.2543 лв. - мораторна лихва върху главницата по т. 1 за периода от 10.05.2024г. (датата на входиране в ДФ „Земеделие“ на писмо вх. № 02-6500/2951/10.05.2024г. за заплащане на обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за оставането без работа, поради незаконно уволнение със Заповед № 327/02.06.2023г.) до подаване на исковата молба;

3.законната лихва върху главницата по т. 1 за периода от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане;

4.направените по делото съдебни разноски.

Ищецът твърди, че правото му на обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСЛ възниква на основание отменена като незаконосъобразна с Решение № 7568/05.12.2023г. по адм.д. № 6734/2023 на АССГ и Решение № 3986/03.04.2024г. по адм. д. № 1679/2024г. на ВАС Заповед № 327/02.06.2023г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която служебното му правоотношение като Директор на Дирекция „Финансова“ в ДФЗ е било незаконно прекратено.

Ответникът дава становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция в подадения отговор на исковата молба. Прилага доказателства. В о.с.з. не изпраща представител,

постъпило е писмено становище.

Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност и доказаност на исковата претенция.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 ГПК представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 327/02.06.2023г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ служебното правоотношение на ищеца като Директор на Дирекция „Финансова“ в ДФЗ е било прекратено. С Решение № 7568/05.12.2023г. по адм.д. № 6734/2023 АССГ е отменил заповедта като незаконосъобразна, с Решение № 3986/03.04.2024г. по адм. д. № 1679/2024г. ВАС оставя в сила решението на АССГ. Със своя Заповед №326/02.06.2023г. С вх. № 02-6500/2951/10.05.2024г. А. К. подава молба до изпълнителния директор на ДФЗ, с която иска заплащане на основание чл.104, ал.1 от ЗДСл дължимото обезщетение в размер на 15 600 лева за оставането си без работа, поради незаконното уволнение със Заповед №327/02.06.2023г. за периода 02.06.2023г. до 02.12.2023г., заедно със законната лихва върху посочената сума за периода от датата на получаване на поканата до окончателното плащане.

По делото представя копие от служебна книжка №211/15.05.2000г. в цялост, видно от стр.19 на която вписването след заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е това на заявление за възстановяване от 15.05.2024г. Видно от представеното копие на трудовата книжка (лист 17 от нея) на 02.10.2023г. ищецът е постъпил на работа в КТ „Подкрепа“ като главен икономист, където е работил до 29.02.2024г.

Приетото е заключение на назначена по искане на ищеца СИЕ. Според вещото лице, А. С. К. не е бил на държавна служба по служебно правоотношение, нито е работил по трудово правоотношение за периода от 02.06.2023г. до 30.09.2023г., видно от записите в Служебната книжка и трудовата книжка на лицето. В служебната книжка последният запис е на стр. 21 / стр. 32 в кориците на делото/ и е отбелязано, че лицето е работило в периода 15.05.2019г. -16.04.2024г. В Трудовата книжка стр. 41 и 42 от делото / стр. 15 и сл. от тр.книжка/ има отбелязване, както следва: запис от ТП на НОИ-С.-град, че периода 28.05.2019г. - 28.05.2020г. се счита за осигурителен стаж; от 02.10.2023г. до 29.02.2024г. А. С. К. е работил към Конфедерация на труда „Подкрепа“ на длъжност Главен икономист .

Размерът на основната заплата за длъжността Директор на Дирекция „Финансова“ в ДФ „Земеделие“, към момента на признаване на процесното уволнение на А. С. К. за незаконно, а именно - към 03.04.2024г. като се вземат предвид включително Заповед РД/649 от 22.02.2021г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, Таблица на максималните и на минималните размери на основните месечни заплати по нива и степени, Приложение №1 към чл.3, ал. 2 на НЗСДА, нивото на заеманата длъжност, квалификация и професионален опит, както и се съобразят събраните по делото доказателства е 4 613.00лв., индивидуално определена за А. С. В., заемаща същата длъжност, на база индивидуална оценка на изпълнението на длъжността, професионален опит на лицето, компетентност и ранг.

Във връзка с определената основна заплата от вещото лице за процесния период е направено от адв. Д. увеличение на исковата претенция на 18452 лева главница и 3015лева мораторна лихва.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Исковата молба е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество исковата молба е основателна.

Съгласно чл.104, ал.1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение

бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

По делото се доказва, че А. С. К. не е бил на държавна служба по служебно правоотношение, нито е работил по трудово правоотношение за периода от 02.06.2023г. (петък) до 30.09.2023г. (петък). Размерът на основната заплата за длъжността Директор на Дирекция „Финансова“ в ДФ „Земеделие“, към момента на признаване на процесното уволнение на А. С. К. за незаконно, а именно - към 03.04.2024г. е 4 613.00лв., индивидуално определена за А. С. В., заемаща същата длъжност към този момент. Следва да се съобрази и съответно извади от обезщетението за пълни 4 месеца, което е поискано един работен ден - 01.06.2023г. (четвъртък). Месец юни 2023г. е бил с 22 работни дни, следователно обезщетението за този месец, който е непълен, следва да бъде 4 403,32лв. за 21 дни оставане без работа. За останалите три месеца юли, август и септември се следва пълно обезщетение 13 839лв. или общо 18 242,32лв. за целия исков период. Мораторната лихва върху тази сума от 10.05.2024г., когато е поискана до датата на входиране на исковата молба в АССГ 14.07.2025г. възлиза на 2981,03лв.

Ищецът претендира заплащането на разноски за адвокатско възнаграждение 3000 лева и депозит за вещо лице от 400лева, като ответникът прави възражение за намаляване поради прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че платеното възнаграждение действително е прекомерно, съобразно правната и фактическа сложност на делото, поради което следва да се намали на 2000лева (чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа).

По изложените съображения и на основание чл. 235 ГПК вр. чл.121, ал.1, т.3 ЗДСл, Административен съд София - град, I-во АО, 11 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на А. С. К., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 18 242,32лева / възлизаща на 9327,15 евро/ - обезщетение по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител за незаконно уволнение с отменената като незаконосъобразна Заповед № 327/02.06.2023г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, дължимо за периода от уволнението 02.06.2023г. до 30.09.2023г. включително; сума в размер на 2981,03лева /възлизаща на 1524,18 евро/ - мораторна лихва върху главницата от 10.05.2024г., когато е поискана до 14.07.2025г. - датата на подаване на исковата молба; ведно с лихва за забава върху главницата от датата на подаване на исковата молба 14.07.2025г. до окончателното ѝ плащане.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на А. С. К., ЕГН [ЕГН] съдебни разноски в размер на 2400 лева /възлизаща на 1227,10евро/.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на РБългария.

СЪДИЯ: